

Salutació

Roda el món i torna al born... Després de tres diades fora tornem a Barcelona i precisament al lloc de la primera de les reunions, el Col·legi Oficial de Metges. Probablement el motiu fonamental d'això és l'esforç addicional que exigeix a l'organitzador de la Diada fer-ho fora i també l'augment de pressupost que al final ha de suportar la Societat Catalana de Pneumologia, els serveis de pneumologia i les indústries farmacèutiques que hi col·laboren. Això no obstant, Tortosa no serà la darrera vegada que la Diada surti de Barcelona. Crec que al llarg de les deu diades que s'han celebrat n'hi ha algunes que han estat especialment rellevants perquè ens han portat innovacions, salts qualitius i quantitatius o bé pel nombre d'assistents o de comunicacions, o per l'extensió dels temes abordats o per altres motius. Si volem que la Diada, d'alguna forma progressi —això seria bo, sens dubte, si reflecteix el progrés científic, professional, social, etc., de la pneumologia al nostre país— em sembla fonamental que tant l'organitzador com la seu es coneguin amb més temps d'anticipació. Per tant des d'ara mateix jo suggereixo a la Junta que l'ideal fóra que en el transcurs de la nostra Diada es donessin a conèixer les dues properes seus i els corresponents directors. D'aquesta manera es podrà dur a terme un programa científic més ambiciós, no caldran esforços organitzatius tan densos i, probablement, proporcionarà altres avantatges no exactament previsibles.

El darrer any, a l'Assemblea de Tortosa, va sorgir una qüestió important: la necessitat d'escurçar o allargar la duració de la Diada. Mirant-ho amb la perspectiva de deu anys seria bastant absurd retrocedir, s'ha

d'allargar. Amb deu anys s'ha incrementat el nombre de pneumòlegs, de serveis, les línies d'investigació i, el que és més important, els nostres àmbits d'actuació. També s'ha ampliat —i a partir de la màgia del 92 encara més— les relacions científiques amb Europa. Sense cap dificultat podria anomenar aspectes importants, dintre del camp de la pneumologia, que encara no s'han abordat amb l'amplitud i la profunditat necessàries. És probable que aquesta ampliació no s'hagi de produir immediatament, a la propera Diada, però és lògic que s'hi arribi. El problema de saturació de reunions —ATS, SEP, SEPAR, reunions monogràfiques europees i de l'estat—, grups de treball de la SEPAR —d'asma i d'infeccions, per exemple—, reunions i sessions pròpies de molts serveis de pneumologia de Barcelona amb periodicitat variable condensen el panorama pneumològic. Però això no ens diu que hem d'escurçar la Diada, l'hem de reforçar. En algun sentit la diada és la revàlida anual que ha de passar la nostra Societat. El que caldrà és racionalitzar. Per exemple, els "pòsters" s'haurien de poder presentar en anglès, car els autors es veuen obligats a duplicar o triplicar el seu esforç, i com això altres mesures.

Vull agrair al Dr. Broquetas, i al seu servei, els esforços perquè la Diada sigui un èxit.

Per ara, res més. En el transcurs de la Diada la Junta de la SOCAP us passarà comptes del que hem fet en aquest darrer curs.

J. MORERA I PRAT

President de la Societat Catalana de Pneumologia